

عنوان مقاله:

تیبین تجارب پرستاران از خشونت شغلی در بخش روان پزشکی: رویکرد پدیدارشناسی

محل انتشار:

مجله اصول بهداشت روانی، دوره 13، شماره 52 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

طاهره رضانی - کارشناسی ارشد روان پرستاری، مربی دانشکده ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

خلاصه مقاله:

خشونت علیه کارکنان بخش روان پزشکی یک تنش شغلی شناخته شده است. تجارب پرستاران از خشونت های شغلی، انعکاسی از احساسات و نگرش های آنان نسبت به خود، بیمار و چگونگی مراقبت را پیش روی قرار می دهد. هدف از این مطالعه، تبیین تجارب پرستاران از خشونت شغلی در بخش های مجتمع روان پزشکی شهید بهشتی شهر کرمان در سال ۱۳۸۹ بوده است. روش کار: این یک مطالعه ی کیفی با رویکرد پدیدارشناسی است. شرکت کنندگان از جامعه ی پرستاران بر اساس معیارهای پذیرش با نمونه گیری هدف دار انتخاب شدند و تا حد اشباع اطلاعات، نمونه گیری ادامه یافت (۱۸ نفر). جمع آوری اطلاعات از طریق مصاحبه های عمیق و نیمه ساختار یافته انجام و بر روی نوار، ضبط و کلمه به کلمه بر روی کاغذ آورده شد و سپس تحلیل اطلاعات به روش کلایزی صورت گرفت. یافته ها: اعمال خشونت اغلب از طرف بیمار و به علت خواسته های نابه جا و ماهیت بیماری وی بوده است. پرستاران تجربه ی خشونت کلامی را بیش از غیر کلامی و حداقل ۲-۳ بار خشونت فیزیکی را در طی یک سال قبل از جانب بیمار گزارش نمودند. در اکثر موارد خشونت، اولین واکنش پرستاران کوشش در آرام سازی بیمار با صحبت بوده، اغلب موثر نبوده و به فیکس نمودن بیمار منجر شده است. سایرنتایج در چهار مفهوم اصلی عدم حمایت کافی از کارکنان، ضعف مدیریت خطر، پیامدهای خشونت و گرایش های انسان دوستانه، استنتاج شد. نتیجه گیری: تقویت رویکردهای مدیریتی به صورت جلسات منظم، رسیدگی به نارسایی ها، تشویق کارکنان و آموزش های ضمن خدمت با تاکید بر مدل های نقش به صورت عملگرا (نمایشی)، گزارش و پی گیری رخدادهای خشونت بار با برنامه ریزی و سازمان دهی مناسب تر کاملا احساس می شود

کلمات کلیدی:

بخش روان پزشکی، تجربه، پرستار، خشونت، حرفه ای، روان پرستاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1798887>

